

TÃœRKÃ±E KURAN-I KERÃ°M DÃ°YANET MEALÃ°

3 - Al-i Ã°mran

Medine dÃ¶neminde inmiÃ¶ydir. 200 Ã¶yettir. SÃ¶re, adÃ±nÃ± 33. Ã¶yette geÃ¶Œen

1. Elif LÃ¶m MÃ°m.

2. Allah, kendisinden baÃ¶ka hiÃ¶bir ilah bulunmayandÃ±r. Diridir, kayyumdur.

3, 4. O, sana Kitab'Ã± hak ve kendisinden Ã¶ncekileri doÃ¶rulatoryÃ±cÃ± olarak indirdi. O, daha Ã¶nce Tevrat'Ã± ve Ã°ncil'i insanlar iÃ¶sin birer hidayet olarak indirmiÃ¶ydi. Furkan'Ã± da indirdi. Ã° Ã¶phesiz, Allah'Ã±n Ã¶yetlerini inkar edenler iÃ¶sin Ã¶yiddetli bir azap vardÃ±r. Allah mutlak gÃ¶Ã¶ sahibidir, intikam sahibidir.

5. Ã° Ã¶phesiz yerde ve gÃ¶kte Allah'a hiÃ¶bir Ã¶yey gizli kalmaz.

6. O, sizi rahimlerde, dilediÃ¶yi gibi Ã¶ykillendirendir. Ondan baÃ¶ka ilÃ¶h yoktur. O, mutlak gÃ¶Ã¶ sahibidir, hÃ¶kÃ¶m ve hikmet sahibidir.

7. O, sana Kitab'Ã± indirendir. Onun (Kur'an'Ã±n) bazÃ± Ã¶yetleri muhkemdir, onlar kitabÃ±n anasÃ±dÃ±r. DiÃ¶yerleri de mÃ¶teÃ¶yabihdir. Kalplerinde bir eÃ¶ruluk olanlar, fitne Ã¶Ã±karmak ve onun olmadÃ±k yorumlarÃ±nÃ± yapmak iÃ¶sin mÃ¶teÃ¶yabih Ã¶yetlerinin ardÃ±na dÃ¶Ã¶yerler. Oysa onun gerÃ¶sek manasÃ±nÃ± ancak Allah bilir. Ã°limde derinleÃ¶miÃ¶ olanlar, "Ona inandÃ±k, hepsi Rabbimiz katÃ±ndandÃ±r" derler. (Bu inceliÃ¶yi) ancak akÃ±l sahipleri dÃ¶Ã¶nÃ¶p anlar.

8. (Onlar Ã¶Ã¶yle yakarÃ±rlar): "Rabbimiz! Bizi hidayete erdirdikten sonra kalplerimizi eÃ¶riltme. Bize katÃ±ndan bir rahmet bahÃ¶yet. Ã° Ã¶phesiz sen Ã¶sok bahÃ¶yedenisin."

9. "Rabbimiz! Ã° Ã¶phesiz sen, hakkÃ±nda Ã¶Ã¶phe olmayan bir gÃ¶nde insanlarÃ± toplayacaksÃ±n. Ã° Ã¶phesiz Allah va'dinden dÃ¶nmez.

10. Ã° Ã¶phesiz, inkar edenlere, ne mallarÃ±, ne de evlatlarÃ± Allah'a karÃ¶Ã± hiÃ¶bir fayda saÃ¶lar. Onlar ateÃ¶yin yakÃ±tÃ±dÃ±rlar.

11. (BunlarÃ±n durumu) Firavun ailesinin ve onlardan Ã¶ncekilerin durumu gibidir: Ã¶yetlerimizi yalanladÃ±lar. Allah da onlarÃ± gÃ¶nahlarÃ±yla yakaladÃ±. Allah azabÃ± Ã¶sok Ã¶yiddetli olandÃ±r.

12. Ã°nkar edenlere de ki: "Siz mutlaka yenilgiye uÃ¶rayacak ve toplanÃ±p cehenneme doldurulacaksÃ±nÃ±z. OrasÃ± ne fena yataktÃ±r!"

13. Ã° Ã¶phesiz, karÃ¶Ã± karÃ¶Ã±ya gelen iki toplulukta sizin iÃ¶sin bir ibret vardÃ±r: Bir topluluk Allah yolunda Ã¶sarpÃ±Ã¶yÃ±yordu. Ã°teki ise kÃ¶firdi. (OnlarÃ±) gÃ¶z bakÃ±Ã¶yÃ±yla kendilerinin iki katÃ± gÃ¶rÃ¶yorlardÃ±. Allah da dilediÃ¶yini yardÃ±mÃ±yla destekliyordu. Basireti olanlar iÃ¶sin bunda elbette ibret vardÃ±r.

14. KadÃ±nlar, oÃ¶ullar, yÃ¶k altÃ±n ve gÃ¶mÃ¶y, salma atlar, davarlar ve ekinler gibi nefsin Ã¶yiddetle arzuladÃ±Ã¶yÃ± Ã¶yeler insana sÃ¶slÃ¶ gÃ¶sterildi. Bunlar dÃ¶nya hayatÃ±nÃ± geÃ¶ŒimliÃ¶yidir. Oysa asÃ±l varÃ±lacak gÃ¶zel yer ancak Allah'Ã±n katÃ±ndadÃ±r.

15. De ki: "Size, onlardan daha hayÃ±rlÃ±sÃ±nÃ± haber vereyim mi? Allah'a karÃ¶Ã± gelmekten sakÃ±nlar iÃ¶sin Rableri katÃ±nda, iÃ¶şinden Ã±rmaklar akan, iÃ¶şinde ebedi kalacaklarÃ± cennetler, tertemiz eÃ¶yer ve Allah'Ã±n rÃ±zasÃ± vardÃ±r." Allah, kullarÃ±nÃ± hakkÃ±yla gÃ¶rendir.

16, 17. (Bunlar), "Rabbimiz, biz iman ettik. Bizim gÃ¶nahlarÃ±mÃ±zÃ± baÃ¶Ã¶la. Bizi ateÃ¶y azabÃ±ndan korusun" diyenler, Sabredenler, doÃ¶ru olanlar, huzurunda gÃ¶nÃ¶lden boyun bÃ¶kÃ¶p divan duranlar, Allah yolunda harcayanlar ve seherlerde (Allah'tan) baÃ¶Ã¶lanma dileyenlerdir.

18. Allah, melekler ve ilim sahipleri, ondan baÃ¶ka ilah olmadÃ±Ã¶Ã±na adaletle Ã¶Ã¶hitlik ettiler. Ondan baÃ¶ka ilah yoktur. O,

mutlak g¹/₄ş sahibidir, h¹/₄k¹/₄m ve hikmet sahibidir.

19. Â ¹/₄phesiz Allah kat[±]nda din Â°slam'd[±]r. Kitap verilmiÅ olanlar, kendilerine ilim geldikten sonra s[±]rf, aralar[±]ndaki ihtiras ve aÅ[±]r[±]l[±]k y[±]/₄z[±]nden ayr[±]l[±]Åa d[±]/₄Åt[±]ler. Kim Allah'[±]n Âçyetlerini inkar ederse, bilsin ki Allah hesab[±] Åok Åabuk g[±]rendir.

20. Seninle tart[±]Åmaya giriÅirlerse, de ki: "Ben, bana uyanlarla birlikte kendi Åz[±]/₄m[±] Allah'a teslim ettim." Kendilerine kitap verilenlere ve Åmm[±]lere6 de ki: "Siz de Â°sl[±]Åm'[±] kabul ettiniz mi?" EÅer Â°sl[±]Åm'a girerlerse hidayete ermiÅ olurlar. Yok, eÅer y[±]/₄z Åevirirlerse sana d[±]/₄Åen Åey ancak tebliÅ etmektir. Allah kullar[±]n[±] hakk[±]yla g[±]rendir.

21. Allah'[±]n Âçyetlerini inkar edenler, Peygamberleri haks[±]z yere Åld[±]/₄renler, insanlardan adaleti emredenleri Åld[±]/₄renler var ya, onlar[±] elem dolu bir azap ile m[±]/₄jdele.

22. Onlar, amelleri, d[±]/₄nyada da, ahirette de boÅya gitmiÅ kimselerdir. Onlar[±]n hiÅ yard[±]mc[±]lar[±] da yoktur.

23. Kendilerine Kitaptan bir pay verilenleri g[±]rm[±]/₄yor musun ki, aralar[±]nda h[±]/₄k[±]/₄m vermesi iÅsin Allah'[±]n Kitab[±]na ÅaÅ[±]l[±]yorlar da sonra iÅlerinden bir k[±]sm[±] y[±]/₄z Åevirerek d[±]/₄n[±]p gidiyor.

24. Bunun sebebi, onlar[±]n, "Bize, ateÅ sadece say[±]l[±] g[±]/₄nlerde dokunacaktır." demeleridir. Uydurageldikleri Åeyler dinleri konusunda kendilerini aldatm[±]Åt[±]r.

25. Bakal[±]m, kendilerini o geleceÅinde hiÅ Å[±]/₄phe olmayan g[±]/₄n iÅsin bir araya toplad[±]Åm[±]z ve hiÅ kimseye haks[±]zl[±]k edilmeden herkese kazand[±]Å[±] tamamen ÅdendiÅi vakit, halleri nice olacaktır[±]r.

26. De ki: "Ey m[±]/₄lk[±]/₄n sahibi olan Allah'[±]m! Sen m[±]/₄lk[±]/₄ dilediÅine verirsin. DilediÅinden de m[±]/₄lk[±]/₄ Åeker al[±]rs[±]n. DilediÅini aziz edersin, dilediÅini zelim edersin. Hay[±]r senin elindedir. Â [±]/₄phesiz sen her Åeye hakk[±]yla g[±]/₄c[±]/₄ yetensin."

27. "Geceyi g[±]/₄nd[±]/₄ze sokars[±]n, g[±]/₄nd[±]/₄z[±]/₄ geceye sokars[±]n. Â-l[±]/₄den diriyi Å[±]kar[±]rs[±]n, diriden Ål[±]/₄y[±]/₄ Å[±]kar[±]rs[±]n. DilediÅine de hesaps[±]z r[±]z[±]k verirsin."

28. M[±]/₄'minler, m[±]/₄'minleri b[±]rak[±] inkarc[±]lar[±] dost edinmesin. Kim b[±]yle yaparsa Allah ile bir iliÅi[±] kalmaz. Ancak onlardan (gelebilecek tehlikeden) korunman[±]z baÅkad[±]r. Allah as[±]l sizi kendisine karÅ[±] dikkatli olman[±]z hakk[±]nda uyarmaktad[±]r. Â[±]/₄nk[±]/₄ d[±]/₄n[±]Å Allah'ad[±]r.

29. De ki: "Â°Åinizdekini gizleseniz de, aÅ[±]Åa vursan[±]z da Allah onu bilir. G[±]lklerdeki her Åeyi, yerdeki her Åeyi de bilir. Allah her Åeye hakk[±]yla g[±]/₄c[±]/₄ yetendir."

30. Herkesin yapt[±]Å[±] iyiliÅi ve yapt[±]Å[±] k[±]tl[±]/₄l[±]/₄Å[±] haz[±]r bulacaÅ[±] g[±]/₄nde kiÅi, k[±]tl[±]/₄l[±]/₄kleri ile kendi aras[±]nda uzak bir mesafe bulunmas[±]n[±] ister. Yine Allah sizi kendisine karÅ[±] dikkatli olman[±]z hakk[±]nda uyarmaktad[±]r. Allah kullar[±]n[±] Åok esirgeyicidir.

31. De ki: "EÅer Allah'[±] seviyorsan[±]z bana uyun ki, Allah da sizi sevsin ve g[±]/₄nahlar[±]n[±]z[±] baÅ[±]Ålas[±]n. Â[±]/₄nk[±]/₄ Allah Åok baÅ[±]Ålayand[±]r, Åok merhamet edendir."

32. De ki: "Allah'a ve Peygamber'e itaat edin." EÅer y[±]/₄z Åevirirlerse Å[±]/₄phe yok ki Allah kafirleri sevmez.

33, 34. Â [±]/₄phesiz, Allah, Adem'i, N[±]h'u, Â°brahim ailesini (soyunu) ve Â°mran ailesini (soyunu) birbirinden gelmiÅ birer nesil olarak seÅip Ålemlere Åst[±]/₄n k[±]ld[±]. Allah her Åeyi hakk[±]yla iÅitendir, hakk[±]yla bilendir.

35. Hani, Â°mran'[±]n kar[±]s[±], "Rabbim! Karn[±]mdaki ÅocuÅu s[±]rf sana hizmet etmek Åzere adad[±]m. Benden kabul et. Â [±]/₄phesiz sen hakk[±]yla iÅitensin, hakk[±]yla bilensin" demiÅti.

36. Onu doÅurunca, "Rabbim!" dedi, "Onu k[±]z doÅurdum." -Oysa Allah onun ne doÅurduÅunu daha iyi bilir-7 "Erkek, k[±]z gibi deÅildir. Ona Meryem ad[±]n[±] verdim. Onu ve soyunu kovulmuÅ Åeytandan senin korumana b[±]rak[±]yorum."

37. Bunun Åzere Rabbi onu g[±]/₄zel bir Åekilde kabul buyurdu ve onu g[±]/₄zel bir Åekilde yetiÅtirdi. Zekeriya'y[±]8 da onun bak[±]m[±]yla g[±]revlendirdi. Zekeriya, onun bulunduÅu b[±]lmeye her giriÅinde yan[±]nda bir yiyecek bulurdu. "Meryem, Bu sana nereden geldi?" derdi. O da "Bu, Allah kat[±]ndan" diye cevap verdi. Zira Allah, dilediÅine hesaps[±]z r[±]z[±]k verir.

38. Orada Zekeriya Rabbine dua etti: "Rabbim! Bana katÄ±ndan temiz bir nesil bahÄ±yet. Å Å¼phesiz sen duayÄ± hakkÄ±yla iÄ±itensin" dedi.
39. Zekeriya mabedde namaz kÄ±larken melekler ona, "Allah sana, kendisinden gelen bir kelimeyi (Ä°sa'yÄ±) doÄ±rulayÄ±cÄ±, efendi, nefesine hakim ve salihlerden bir peygamber olarak Yahya'yÄ± mÄ±jdeler" diye seslendiler.
40. Zekeriya, "Ey Rabbim! Bana ihtiyarÄ±k gelip Å±atmÄ±Å± iken ve karÄ±m da kÄ±sÄ±r iken benim nasÄ±l Å±ocuÄ±m olabilir?" dedi. Allah, "Ä±yledir, ama Allah dilediÄ±ini yapar" dedi.
41. Zekeriya, "Rabbim! (Å±ocuÄ±m olacaÄ±na dair) bana bir alÄ±met ver" dedi. Allah da Å±Å±yle dedi: "Senin iÄ±in alÄ±met, insanlarla Å±Å± gÄ±n konuÄ±yamaman, ancak iÄ±yaretleÄ±yebilendir. AyrÄ±ca Rabbini Å±ok an, sabah akÄ±m tesbih et."
42. Hani melekler, "Ey Meryem! Allah seni seÄ±sti. Seni tertemiz yaptÄ± ve seni dÄ±nya kadÄ±nlarÄ±na Å±stÄ±n kÄ±ldÄ±."
43. "Ey Meryem! Rabbine divan dur. Secde et ve (onun huzurunda) rÄ±kÄ±» edenlerle beraber rÄ±kÄ±» et" demiÄ±lerdi.
44. (Ey Muhammed!) Bunlar sana vahyettiÄ±imiz gayb haberlerindedir. Meryem'i kim himayesine alÄ±p koruyacak diye kalemlerini (kur'a iÄ±in) atarlarken sen yanlarÄ±nda deÄ±yildin. (Bu konuda) tartÄ±Å±rlarken de yanlarÄ±nda deÄ±yildin.
45. Hani melekler Å±Å±yle demiÄ±ti: "Ey Meryem! Allah seni kendi tarafÄ±ndan bir kelime ile mÄ±jdeliyor ki, adÄ± MeryemoÄ±lu Ä°sa Mesih'dir. DÄ±nyada da, ahirette de itibarÄ± ve Allah'a Å±ok yakÄ±n olanlardandÄ±r."
46. "O, beÄ±ikte de, yetiÄ±kin Å±saÄ±nda da insanlarla konuÄ±yacak, salihlerden olacaktÄ±r."
47. (Meryem), "Ey Rabbim! Bana bir beÄ±er dokunmamÄ±Å±ken benim nasÄ±l Å±ocuÄ±m olur?" dedi. Allah, "Ä±yle ama, Allah dilediÄ±ini yaratÄ±r. O bir Å±eyin olmasÄ±nÄ± dilediÄ±inde ona sadece "ol" der, o da hemen oluverir" dedi.
48. Ve Allah ona kitabÄ±, hikmeti, Tevrat ve Ä°ncil'i Å±Ä±retecek.
49. Allah onu Ä°srailoÄ±ullarÄ±na bir Peygamber olarak gÄ±nderecek (ve o da onlara Å±Å±yle diyecek): "Å Å¼phesiz ben size Rabbinizden bir mucize getirdim. Ben Å±amurdan kuÄ± Å±eklinde bir Å±ey yapar, ona Å±flerim. O da Allah'Ä±n izniyle hemen kuÄ± oluverir. KÄ±rÄ± ve alacaÄ±yÄ± iyileÄ±tiririm ve Allah'Ä±n izniyle Å±Ä±leri diriltirim. Evlerinizde ne yiyip ne biriktirdiÄ±inizi size haber veririm. EÄ±er mÄ±'minler iseniz bunda sizin iÄ±in elbette bir ibret vardÄ±r."
50. "Benden Å±nce gelen Tevrat'Ä± doÄ±rulayÄ±cÄ± olarak ve size haram kÄ±lÄ±nan bazÄ± Å±eyleri helÄ±l kÄ±lmak iÄ±in gÄ±nderildim ve Rabbiniz tarafÄ±ndan size bir mucize de getirdim. ArtÄ±k Allah'a karÄ±Ä± gelmekten sakÄ±nÄ±n ve bana itaat edin."
51. "Å Å¼phesiz Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Ä±yleyse ona ibadet edin. Ä°Ä±te bu, doÄ±ru yoldur."
52. Ä°sa onlarÄ±n inkarlarÄ±nÄ± sezince, "Allah yolunda yardÄ±mcÄ±larÄ±m kim?" dedi. Havariler, "Biziz Allah yolunun yardÄ±mcÄ±larÄ±. Allah'a iman ettik. Å ahit ol, biz mÄ±slÄ±manlarÄ±z" dediler.
53. "Rabbimiz! Senin indirdiÄ±ine iman ettik ve Peygamber'e uyduk.ArtÄ±k bizi (hakikate) Å±ahitlik edenlerle beraber yaz."
54. Onlar tuzak kurdular. Allah da tuzak kurdu. Allah tuzak kuranlarÄ±n en hayÄ±rlÄ±sÄ±dÄ±r.
55. Hani Allah Å±Å±yle buyurmuÄ±tu: "Ey Ä°sa! Å Å¼phesiz, senin hayatÄ±na ben son vereceÄ±im. Seni kendime yÄ±kselteceÄ±im. Seni inkar edenlerden kurtararak temizleyeceÄ±im ve sana uyanlarÄ± kÄ±yamete kadar kÄ±fre sapanlarÄ±n Å±stÄ±nde tutacaÄ±m. Sonra dÄ±nÄ±Ä±Ä±nÄ±z yalnÄ±zca banadÄ±r. AyrÄ±lÄ±Ä± dÄ±Ä±Ä±Ä±nÄ±z Å±eyler hakkÄ±nda aranÄ±zda ben hÄ±kmedeceÄ±im."
56. "Ä°nkar edenlere gelince, onlara dÄ±nyada da, ahirette de Å±iddetli bir Å±ekilde azab edeceÄ±im. OnlarÄ±n hiÄ±s yardÄ±mcÄ±larÄ± da olmayacaktÄ±r."
57. "Ä°man edip salih ameller iÄ±leyenlere gelince, Allah onlarÄ±n mÄ±kafatlarÄ±nÄ± tastamam verecektir. Allah zalimleri sevmez."
58. (Ey Muhammed!) Bunu (bildirdiklerimizi) biz sana Å±çyetlerden ve hikmet dolu Kur'an'dan okuyoruz.
59. Å Å¼phesiz Allah katÄ±nda (yaratÄ±lÄ±Å±larÄ± bakÄ±mÄ±ndan) Ä°sa'nÄ±n durumu, Adem'in durumu gibidir: Onu

100. Ey iman edenler! Kendilerine kitap verilenlerden herhangi bir gruba uyarsanız, imanınızdan sonra sizi dindarlar yaparlar.
101. Size Allah'ın Âyetleri okunup dururken ve Allah'ın Resûlî de aranızda iken dindar nası inkar edersiniz? Kim Allah'a sâmsâkâ ba'yanırsa, kesinlikle o, do'ru yola iletilmiştir.
102. Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten nası sakınmak gerekiyorsa Âylece sakın ve siz ancak mâslâmanlar olarak Âlân.
103. Hep birlikte Allah'ın ipine (Kur'an'a) sâmsâkâ sarılın. Parşalanıp bilmeyin. Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani sizler birbirinize dâ'imanlar idiniz de o, kalplerinizi birleştirmiyti. Âyte onun bu nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Yine siz, bir ateş şukurunun tam kenarında idiniz de o sizi oradan kurtarmıştı. Âyte Allah size Âyetlerini bîyle apaşâk bildiriyor ki do'ru yola eresiniz.
104. Sizden, hayra şâ'ran, iyiliği emreden ve kâttâkten men eden bir topluluk bulunsun. Âyte kurtuluşa erenler onlardır.
105. Kendilerine apaşâk deliller geldikten sonra parşalanıp ayrılmaşa dâ'iyenler gibi olmayın. Âyte onlar için bîyâk bir azap vardır.
106. O gâ'n bazı yâzler a'yar, bazı yâzler karar. Yâzleri kararlara, "Âmanınızdan sonra inkar ettiniz, Âyle mi? Âyle ise inkar etmenize karşı Âk azabı tadın" denilir.
107. Yâzleri a'yanlar ise Allah'ın rahmeti içinde dirler. Onlar orada ebedi kalacaklardır.
108. Âyte bunlar Allah'ın, sana hak olarak okuduğumuz Âyetlerdir. Allah, Âçlemlere hiş zulm etmek istemez.
109. Gâklerdeki her Âey, yerdeki her Âey Allah'ındır. Bâttân i'yer ancak Allah'a dindarlar.
110. Siz, insanlar için şâkarı en hayırlı âmmetsiniz. Âyiliği emreder, kâttâkten men eder ve Allah'a iman edersiniz. Kitap ehli de inansalardır elbette kendileri için hayırlı olurdu. Onlardan iman edenler de var. Ama pek şo'yu fasâk kimselerdir.
111. Onlar size eziyetten başka bir zarar veremezler. E'yer sizinle savaşımaya kalkışsalar, size arkalarından dindarlar kaşarlar. Sonra onlara yardım da edilmez.
112. Onlar nerede bulunurlarsa bulunsunlar, Allah'ın ve (mâ'min) insanların gâvencesine sâ'ymadıkşa kendilerini zillet kaplamıştı. Onlar Allah'ın gazabına uğradılar ve yoksulluk onları kapladı. Bunun sebebi onlardır; Allah'ın Âyetlerini inkar ediyor ve peygamberleri haksız yere Âldâyor olmaları idi. Bâttân bunların sebebi ise, isyan etmekte ve (Allah'ın koyduğu) sânrarları şiynemekte olmaları idi.
113. Onların (Kitap ehlinin) hepsi bir deşildir. Kitap ehli içinde, gece saatlerinde ayakta duran, secdeye kapanarak Allah'ın Âyetlerini okuyan bir topluluk da vardır.
114. Onlar, Allah'a ve ahiret gâ'ne inanırlar. Âyiliği emrederler. Kâttâkten men ederler, hayırlı i'yerinde birbirleriyle yârşarlar. Âyte onlar salihlerdendir.
115. Onlar ne hayırlı i'yerlerse karşı Âksâz bârakılmayacaklardır. Allah, kendisine karşı gelmekten sakınanları bilir.
116. Ânkar edenlerin ne malları ne evlatları, onlara Allah'a karşı bir yarar sa'lar. Âyte onlar cehennemliktirler. Onlar orada ebedi kalacaklardır.
117. Onların bu dâ'nya hayatında harcadıkları malların durumu, kendilerine zulmeden bir topluluğun ekinlerini vurup mahveden kavurucu ve soğuk bir râzgarın durumu gibidir. Allah onlara zulmetmedi. Fakat onlar kendi kendilerine zulmediyorlar.
118. Ey iman edenler! Sizden olmayanlardan hişbir sârdâ edinmeyin. Onlar size fenâk etmekten asla geri kalmazlar. Hep sâkântıya dâ'ymenizi isterler. Onların kinleri konularımdan apaşâk ortaya şâkmâştı. Kalplerinde gizledikleri ise daha bîyâktâ. E'yer dâ'şânırseniz size Âyetleri aşâkladı.

140. EÄŸer siz (Uhud'da) bir yara aldÄ±ysanÄ±z, ÄŸÄ±phesiz o topluluk da (MÄ±ÄŸrikler de Bedir'de) benzeri bir yara almÄ±ÄŸtÄ±. Ä°ÄŸte (iyi veya kÄŸtÄ±) gÄ±nleri insanlar arasÄ±nda (bÄŸyle) dÄŸndÄ±rÄ±r dururuz. (Bazen bir topluma iyi ya da kÄŸtÄ± gÄ±nler gÄŸsteririz, bazen ÄŸbÄ±rÄ±ne.) Allah, sizden iman edenleri ayÄ±rt etmek, sizden ÄŸyahitler edinmek iÄŸin bÄŸyle yapar. Allah, zalimleri sevmez.
141. Bir de Allah, iman edenleri arÄ±ndÄ±rmak ve kÄ±fre sapanlarÄ± mahvetmek iÄŸin bÄŸyle yapar.
142. Yoksa siz; Allah, iÄŸinizden cihad edenleri (sÄ±nayÄ±p) ayÄ±rt etmeden ve yine sabredenleri (sÄ±nayÄ±p) ayÄ±rt etmeden cennete gireÄŸinizi mi sandÄ±nÄ±z?
143. Andolsun, siz ÄŸllÄ±mle karÄŸÄ±laÄŸmadan ÄŸnce onu temenni ediyordunuz. Ä°ÄŸte onu gÄŸrdÄ±nÄ±z, ama bakÄ±p duruyorsunuz.
144. Muhammed, ancak bir peygamberdir. Ondan ÄŸnce de peygamberler gelip geÄŸmiÄŸtir. Ä±imdi o ÄŸllÄ±r veya ÄŸldÄ±rÄ±rÄ±rse gerisin geriye (eski dininize) mi dÄŸneceksiniz? Kim gerisin geriye dÄŸnerse, Allah'a hiÄŸbir zarar veremez. Allah ÄŸÄ±kredenleri mÄ±kafatlandÄ±racaktÄ±r.
145. HiÄŸbir kimse Allah'Ä±n izni olmadan ÄŸlmez. Ä±lÄ±m belirli bir sÄ±reye gÄŸre yazÄ±lmÄ±ÄŸtÄ±r. Kim dÄ±nya menfaatini isterse, kendisine ondan veririz. Kim de ahiret mÄ±kafatÄ±nÄ± isterse, ona da ondan veririz. Biz ÄŸÄ±kredenleri mÄ±kafatlandÄ±racaÄŸÄ±z.
146. Nice peygamberler var ki, kendileriyle beraber birÄŸok Allah dostu ÄŸsarpÄ±ÄŸtÄ± da bunlar Allah yolunda baÄŸylarÄ±na gelenlerden yÄ±lmadÄ±lar, zaafa dÄ±ÄŸmediler, boyun eÄŸmediler. Allah sabredenleri sever.
147. OnlarÄ±n sÄŸzleri ancak, "Rabbimiz! Bizim gÄ±nahlarÄ±mÄ±zÄ± ve iÄŸimizdeki taÄŸkÄ±nÄ±klarÄ±mÄ±zÄ± baÄŸÄ±ÄŸla ve (yolunda) ayaklarÄ±mÄ±zÄ± saÄŸlam tut. KÄŸfir topluma karÄŸÄ± bize yardÄ±m et" demekten ibaretti.
148. Allah da onlara hem dÄ±nya nimetini, hem de ahiretin gÄ±zel mÄ±kafatÄ±nÄ± verdi. Allah gÄ±zel davrananlarÄ± sever.
149. Ey iman edenler! Siz eÄŸer kÄŸfir olanlara uyarsanÄ±z sizi gerisin geriye (kÄ±fre) ÄŸseviriirler de bÄ±sbÄ±tÄ±n hÄ±srana uÄŸrarsÄ±nÄ±z.
150. HayÄ±r! YalnÄ±z Allah yardÄ±mcÄ±nÄ±zdÄ±r. O, yardÄ±mcÄ±larÄ±n en hayÄ±rlÄ±sÄ±dÄ±r.
151. HakkÄ±nda hiÄŸbir delil indirmedÄ± ÄŸeyleri Allah'a ortak koÄŸtuklarÄ±ndan dolayıÄ±; inkÄŸr edenlerin kalplerine korku salacaÄŸÄ±z. BarÄ±naklarÄ± da cehennemdir. Zalimlerin kalacaklarÄ± yer ne kÄŸtÄ±dÄ±r.
152. Andolsun, Allah, izniyle, onlarÄ± (mÄ±ÄŸrikleri) kÄ±rÄ±p geÄŸirdÄ±ÄŸiniz sÄ±rada size olan vadini gerÄŸekleÄŸtirdi. Nihayet sevdiÄŸini ÄŸeyi (zaferi) size gÄŸsterdikten sonra, za'f gÄŸsterdiniz. (Peygamber'in verdiÄŸi) emir konusunda tartÄ±ÄŸtÄ±nÄ±z ve emre karÄŸÄ± geldiniz. Ä°ÄŸinizden dÄ±nyayÄ± isteyenler de vardÄ±, ahiret isteyenler de. Sonra sizi denemek iÄŸin onlardan yÄ±zÄ±nÄ± ÄŸsevirdi. (KaÄŸÄ±p hezimete uÄŸradÄ±nÄ±z. Buna raÄŸmen) sizi baÄŸÄ±ÄŸladÄ±. Allah mÄ±minlere karÄŸÄ± ÄŸok iÄ±tÄŸrdÄ±r.
153. Peygamber, arkanÄ±zdan sizi ÄŸsaÄŸÄ±rÄ±rken siz durmadan daÄŸya yukarÄ± kaÄŸÄ±yor, hiÄŸ kimseye dÄŸnÄ±p bakmÄ±yordunuz. Bundan dolayıÄ± Allah, size keder Ä±stÄ±ne keder verdi ki, (bu durumlara alÄ±ÄŸasÄ±nÄ±z ve daha sonra) elinizden gidene, ve baÄŸÄ±nÄ±za gelene Ä±zÄ±lmeysiniz. Allah, yaptÄ±klarÄ±nÄ±zdan hakkÄ±yla haberdardÄ±r.
154. Sonra o kederin ardÄ±ndan (Allah) Ä±zerinize iÄŸinizden bir kÄ±smÄ±nÄ± ÄŸrtÄ±p bÄ±rÄ±yen bir gÄ±ven, bir uyku indirdi. Bir kÄ±smÄ±nÄ±z da kendi canlarÄ±nÄ± kaygÄ±sÄ±na dÄ±ÄŸmÄ±ÄŸtÄ±. Allah'a karÄŸÄ± cahiliye zannÄ± gibi gerÄŸek dÄ±ÄŸÄ± zanda bulunuyorlar; "Bu iÄŸte bizim hiÄŸbir dahlimiz yok" diyorlardÄ±. De ki: "BÄ±tÄ±n iÄŸ, Allah'Ä±ndÄ±r." Onlar sana aÄŸÄ±klayamadÄ±klarÄ±nÄ± iÄŸlerinde saklÄ±yorlar ve diyorlar ki: "Bu konuda bizim elimizde bir ÄŸey olsaydÄ± burada ÄŸldÄ±rÄ±rÄ±mezdik." De ki: "Evlerinizde dahi olsaydÄ±nÄ±z, Ä±zerlerine ÄŸldÄ±rÄ±rÄ±lmesi yazÄ±lmÄ±ÄŸ bulunanlar mutlaka yatacaklarÄ± (ÄŸldÄ±rÄ±rÄ±lecekleri) yerlere ÄŸÄ±kÄ±p gideceklerdi. Allah bunu gÄŸÄŸÄ±slerinizdekini denemek, kalplerinizdekini arÄ±ndÄ±rmak iÄŸin yaptÄ±. Allah gÄŸÄŸÄ±slerin ÄŸzÄ±nÄ± (kalplerde olanÄ±) bilir."
155. Ä°ki topluluÄŸun karÄŸÄ±laÄŸÄ±ÄŸÄ± gÄ±n, iÄŸinizden yÄ±z ÄŸsevirip kaÄŸsanlarÄ±, ÄŸeytan ancak yaptÄ±klarÄ± bazÄ± hatalardan dolayıÄ± yoldan kaydÄ±rmak istemiÄŸti. Ama yine de Allah onlarÄ± affetti. KuÄŸkusuz Allah ÄŸok baÄŸÄ±ÄŸlayandÄ±r, halimdir (hemen cezalandÄ±rmaz, mÄ±hlet verir).

156. Ey iman edenler! Kardeşlerinizi sefere veya savaşa Âşâktâ±ÄÝ±nda onlar hakkında, "Onlar bizim yanâmâ±zda olsalardı± Ä¶lmezlerdi ve Ä¶ldâ¼rÄ¼lmezlerdi" diyen inkarcâ±lar gibi olmayâ±n. Allah bunu (bu dâ¼Ä¼nceyi) onlarâ±n kalplerine bir hasret (yarasâ±) olarak koydu. Allah yaÿatâ±r ve Ä¶ldâ¼rÄ¼r. Allah, yaptâ±klarâ±nâ±zâ± gâ¶rmektedir.

157. Andolsun, eÄÿer Allah yolunda Ä¶ldâ¼rÄ¼lâ¼r veya Ä¶lâ¼rseniz, Allah'â±n baÿÿâ±ÿlâmasâ± ve rahmeti onlarâ±n topladâ±klarâ± (dâ¼nyalâ±klarâ±)ndan daha hayâ±rlâ±dâ±r.

158. Andolsun, Ä¶lâ¼rseniz de Ä¶ldâ¼rÄ¼lâ¼rseniz de, Allah'â±n huzurunda toplanacakâ±nâ±z.

159. Allah'â±n rahmeti sayesinde sen onlara karâÿÿâ± yumuâÿyak davrandâ±n. EÄÿer kaba, katâ± yâ¼rekli olsaydâ±n, onlar senin etrafâ±ndan daÿÿâ±lâ±p giderlerdi. Artâ±k sen onlarâ± affet. Onlar iâ¶in Allah'tan baÿÿâ±ÿlama dile. Â°ÿ konusunda onlarla mâ¼ÿavere et. Bir kere de karar verip azmettin mi, artâ±k Allah'a tevekkâ¼l et, (ona dayanâ±p gâ¼ven). Ä¼ phesiz Allah, tevekkâ¼l edenleri sever.

160. Allah size yardâ±m ederse, sizi yenecek yoktur. EÄÿer sizi yardâ±msâ±z bâ±rakâ±rsa, ondan sonra size kim yardâ±m edebilir? Mâ¼'minler, ancak Allah'a tevekkâ¼l etsinler.

161. Hiâ¶bir peygamberin emanete hâ±yanet etmesi dâ¼ÿÿâ¼nâ¼lmez. Kim hâ±yanet ederse, kâ±yamet gâ¼nâ¼, hâ±yanet ettiÄÿi Äÿeyle birlikte gelir. Sonra da hiâ¶bir haksâ±zlâ±ÿya uÿratâ±maksâ±zâ±n herkese kazandâ±ÿÿâ±nâ±n karâÿÿâ±lâ±ÿÿâ± tastamam Ä¶lâ¼r.

162. Allah'â±n râ±zasâ±na uyan kimse, Allah'â±n gazabâ±na uÿrayan ve varacaÿÿâ± yer cehennem olan kimse gibi midir? O ne kâ¶tâ¼ varâ±lacak yerdir!

163. Onlar (insanlar) Allah'â±n katâ±nda derece derecedirler. Allah, onlarâ±n yaptâ±klarâ±nâ± gâ¶rmektedir.

164. Andolsun, Allah, mâ¼'minlere kendi iâ¶lerinden; onlara Ä¶yetlerini okuyan, onlarâ± arâ±tâ±p tertemiz yapan, onlara kitab ve hikmeti Ä¶ÿreten bir peygamber gâ¶ndermekle bâ¼yâ¼k bir lâ¼tufta bulunmuâÿtur. Oysa onlar, daha Ä¶nce apaâ¶â±k bir sapâ±klâ±k iâ¶inde idiler.

165. Onlarâ±n (mâ¼ÿriklerin) baÿÿâ±na (Bedir'de) iki mislini getirdiÄÿiniz bir musibet (Uhud'da) sizin baÿÿâ±nâ±za geldiÄÿinde, "Bu nereden baÿÿâ±mâ±za geldi?" dediniz, Ä¶yle mi? De ki: "O (musibet), kendinizdendir." Ä¼ phesiz Allah'â±n gâ¼câ¼ her Äÿeye hakkâ±yla yeter.

166, 167. Â°ki topluluÄÿun (ordunun) karâÿÿâ±laÿÿâ± gâ¼nde baÿÿâ±nâ±za gelen musibet Allah'â±n izniyledir. Bu da mâ¼'minleri ortaya Ä¶â±karmasâ± ve mâ¼nafâ±klâ±k yapanlarâ± belli etmesi iâ¶indi. Onlara (mâ¼nafâ±klara), "Gelin, Allah yolunda savaâ±n veya savunmaya geâ¶sin" denildi de onlar, "EÄÿer savaâ±mayâ± bilseydik, arkanâ±zdan gelirdik" dediler. Onlar o gâ¼n, imandan Ä¶ok kâ¼fre yakâ±n idiler. Aâÿzlarâ±yla kalplerinde olmayanâ± sâ¶yâ¼yorlardâ±. Oysa Allah, iâ¶lerinde gizledikleri Äÿeyi Ä¶ok iyi bilmektedir.

168. (Onlar), kendileri oturup kaldâ±klarâ± halde kardeşlerinizi iâ¶in, "EÄÿer bize uysalardı± Ä¶ldâ¼rÄ¼lmezlerdi" diyen kimselerdir. De ki: "EÄÿer doâÿru sâ¶yâ¼leyenler iseniz kendinizden Ä¶lâ¼mâ¼ savâ±n."

169, 170. Allah yolunda Ä¶ldâ¼rÄ¼lâ¼râ¼lenleri sakâ±n Ä¶lâ¼ler sanma. Bilakis onlar diridirler, Rableri katâ±nda Allah'â±n, lâ¼tfundan kendilerine verdiÄÿi nimetlerin sevincini yaÿÿayarak râ±zâ±klandâ±râ±lmaktadâ±rlar. Arkalarâ±ndan kendilerine ulaÿÿamayan (henâ¼z Äÿehit olmamâ±ÿ) kimselere de hiâ¶bir korku olmayacaÿÿâ±na ve onlarâ±n â¼zâ¼lmeyeceklerine sevinirler.

171. (Ä¼ ehidler) Allah'â±n nimetine, keremine ve Allah'â±n, mâ¼'minlerin ecrini zayi etmeyeceÄÿine sevinirler.

172. Onlar yaralandâ±ktan sonra Allah'â±n ve Peygamberinin davetine uyan kimselerdir. Onlardan gâ¼zel davranâ±p iyilik edenlere ve Allah'a karâÿÿâ± gelmekten sakâ±nanlara bâ¼yâ¼k bir mâ¼kafat vardâ±r.

173. Onlar Ä¶yle kimselerdir ki, halk kendilerine, "Â°nsanlar size karâÿÿâ± ordu toplamâ±ÿlar, onlardan korkun" dediklerinde, bu sâ¶z onlarâ±n imanâ±nâ± artâ±rdâ± ve "Allah bize yeter, O ne gâ¼zel vekildir!" dediler.

174. Bundan dolayâ± Allah'tan bir nimet ve lâ¼tufla kendilerine hiâ¶bir fenalâ±k dokunmadan geri dâ¶ndâ¼ler ve Allah'â±n râ±zasâ±na uydular. Allah, bâ¼yâ¼k lâ¼tuf sahibidir.

175. O Äÿeytan sizi ancak kendi dostlarâ±ndan korkutuyor. Onlardan korkmayâ±n, eÄÿer mâ¼'min iseniz, benden korkun.

176. KÃ¼fÃ¼rde yarÄ±ÅŸanlar seni Å¼zmesin. Onlar, Allah'a hiÅŸbir ÅŸekilde zarar veremezler. Allah, onlara ahirette bir pay vermemek istiyor. Onlar iÅŸin bÃ¼yÃ¼k azap vardÄ±r.
177. Ä°man karÅŸÄ±lÄ±ÅŸÄ±nda kÃ¼frÃ¼ satÄ±n alanlar Allah'a hiÅŸbir zarar veremezler. Onlar iÅŸin elem verici bir azap vardÄ±r.
178. Ä°nkar edenler, kendilerine vermiÅŸ olduÅŸumuz mÃ¼hletin, sakÄ±n kendileri iÅŸin hayÄ±rlÄ± olduÅŸunu sanmasÄ±nlar. Biz onlara ancak gÃ¼nahlarÄ± artsÄ±n diye mÃ¼hlet veriyoruz. Onlar iÅŸin alÅŸaltÄ±cÄ± bir azap vardÄ±r.
179. Allah, pisi temizden ayÄ±rÄ±ncaya kadar mÃ¼'minleri iÅŸinde bulunduÅŸunuz ÅŸu durumda bÄ±rakacak deÅŸildir. Allah size gaybÄ± bildirecek de deÅŸildir. Fakat Allah, peygamberlerinden dilediÅŸini seÅŸer (gaybÄ± ona bildirir). O halde Allah'a ve peygamberlerine iman edin. EÄŸer iman eder ve Allah'a karÅŸÄ± gelmekten sakÄ±nÄ±rsanÄ±z sizin iÅŸin bÃ¼yÃ¼k bir mÃ¼kafat vardÄ±r.
180. Allah'Ä±n kendilerine lÃ¼tfundan verdiÅŸi nimetlerde cimrilik edenler, bunun, kendileri iÅŸin hayÄ±rlÄ± olduÅŸunu sanmasÄ±nlar. HayÄ±r! O kendileri iÅŸin bir ÅŸerdir. Cimrilik ettikleri ÅŸey kÄ±yamet gÃ¼nÃ¼nde boyunlarÄ±na dolanacaktır. GÃ¼nklerin ve yerin mirasÄ± Allah'Ä±ndÄ±r. Allah yaptÄ±klarÄ±ndan hakkÄ±yla haberdardÄ±r.
181. Allah; "Å¼ phesiz, Allah fakirdir, biz zenginiz" diyenlerin sÃ¼zÃ¼nÃ¼ elbette duydu. OnlarÄ±n dediklerini ve haksÄ±z yere peygamberleri ÅŸiddetlerini yazacaÅŸÄ±z ve, "TadÄ±n yangÄ±n azabÄ±nÄ±!" diyeceÅŸiz.
182. "Bu, kendi ellerinizin (ÅŸınceden yapÄ±p) gÃ¼nderdiklerinin karÅŸÄ±lÄ±ÅŸÄ±dır." Allah, kullara asla zulmedici deÅŸildir.
183. Onlar, "Allah bize, ateÅŸini yiyeceÅŸi bir kurban getirmediÅŸe hiÅŸbir peygambere inanmamamÄ±zÄ± emretti" dediler. De ki: "Benden ÅŸınce size nice peygamberler aÅŸÄ±k belgeleri ve sizin dediÅŸiniz ÅŸeyi getirdi. EÄŸer doÅŸru sÃ¼yleyenler iseniz, niÅŸin onlarÄ± ÅŸiddetÃ¼nÃ¼?"
184. EÄŸer seni yalanladÄ±larsa, senden ÅŸınce aÅŸÄ±k delilleri, hikmetli sayfalarÄ± ve aydÄ±nlatÄ±cÄ± kitabÄ± getiren peygamberler de yalanlanmÄ±ÅŸtÄ±.
185. Her canlÄ± ÅŸımda tadacaktır. Ancak kÄ±yamet gÃ¼nÃ¼ yaptÄ±klarÄ±ndanÄ±n karÅŸÄ±lÄ±ÅŸÄ± size tastamam verilecektir. Kim cehennemden uzaklaÅŸtÄ±rÄ±p cennete sokulursa gerÅŸekten kurtuluÅŸa ermiÅŸtir. DÃ¼nya hayatÄ±, aldatÄ±cÄ± metadan baÅŸka bir ÅŸey deÅŸildir.
186. Andolsun, mallarÄ±nÄ± ve canlarÄ±nÄ± konusunda imtihana ÅŸekileceksiniz. Sizden ÅŸınce kendilerine kitap verilenlerden ve Allah'a ortak koÅŸanlardan Å¼zÃ¼cÃ¼ birÅŸok sÃ¼z iÅŸiteceksiniz. EÄŸer sabreder ve Allah'a karÅŸÄ± gelmekten sakÄ±nÄ±rsanÄ±z bilin ki, bunlar (yapmaya deÅŸer) azmi gerektiren iÅŸlerdendir.
187. Hani Allah, kendilerine kitap verilenlerden, "Onu (KitabÄ±) mutlaka insanlara aÅŸÄ±klayacaksÄ±nÄ±z, onu gizlemeyeceksiniz" diye saÄŸlam sÃ¼z almÄ±ÅŸtÄ±. Fakat onlar verdikleri sÃ¼zÃ¼, arkalarÄ±na atÄ±p onu az bir karÅŸÄ±lÄ±ÅŸa deÅŸiÅŸtiler. YaptÄ±klarÄ± bu alÄ±ÅŸ veriÅŸ ne kadar kÃ¼tÃ¼dÃ¼r.
188. Ettiklerine sevinen ve yapmadÄ±klarÄ± ÅŸeylerle ÅŸıvÃ¼lme seven kimselerin, sakÄ±n azaptan kurtulacaklarÄ±nÄ± sanma. Onlar iÅŸin elem dolu bir azap vardÄ±r.
189. GÃ¼nklerin ve yerin hÃ¼kÃ¼mrÄ±nÄ± Allah'Ä±ndÄ±r. Allah her ÅŸeye hakkÄ±yla gÃ¼cÃ¼ yetendir.
190. GÃ¼nklerin ve yerin yaratÄ±lÄ±ÅŸÄ±nda, gece ile gÃ¼ndÃ¼zÃ¼n birbiri ardÄ±nca gelip gidiÅŸinde selim akÄ± sahipleri iÅŸin elbette ibretler vardÄ±r.
191. Onlar ayaktayken, otururken ve yanlarÄ± Å¼zerine yatarken Allah'Ä± anarlar. GÃ¼nklerin ve yerin yaratÄ±lÄ±ÅŸÄ± Å¼zerinde dÃ¼ÅŸÃ¼nÃ¼rler. "Rabbimiz! Bunu boÅŸ yere yaratmadÄ±n, seni eksikliklerden uzak tutarÄ±z. Bizi ateÅŸ azabÄ±ndan koru" derler.
192. "Rabbimiz! Sen kimi cehennem ateÅŸine sokarsan onu rezil etmiÅŸindir. Zalimlerin hiÅŸ yardÄ±mcÄ±larÄ± yoktur."
193. "Rabbimiz! Biz, Å¼ Rabbimize iman edin" diye imana ÅŸaÄŸÄ±ran bir davetÅŸi iÅŸittik, hemen iman ettik. Rabbimiz! GÃ¼nahlarÄ±mÄ±zÄ± baÅŸÄ±la. KÃ¼tÃ¼lÃ¼klerimiz iÅŸrt. CanÄ±mÄ±zÄ± iyilerle beraber al."
194. "Rabbimiz! Peygamberlerin aracÄ±lÄ±ÅŸÄ± ile bize vadettiklerini ver bize. KÄ±yamet gÃ¼nÃ¼ bizi rezil etme. Å¼ phesiz

sen, vadinden dÄŸnmezsin."

195. Rableri onlara ÅŸu karÅŸÄ±lÄ±ÄŸÄ± verdi: "Ben, erkek olsun, kadÄ±n olsun, sizden hiÅŸbir ÅŸalÄ±ÅŸanÄ±n amelini zayi etmeyeceÄŸim. Sizler birbirinizdensiniz. Hicret edenler, yurtlarÄ±ndan ÅŸÄ±karÄ±lanlar, yolumda eziyet gÄŸrenler, savaÅŸanlar ve ÅŸiddÄ±rÄ±lenlerin de andolsun, gÄ±nahlarÄ±nÄ± elbette ÅŸirteceÄŸim. Allah katÄ±ndan bir mÄ±kafat olmak Å±zere, onlarÄ± iÅŸinden Ä±rmaklar akan cennetlere koyacaÄŸÄ±m. MÄ±kafatÄ±n en gÄ±zeli Allah katÄ±ndadÄ±r."

196. Kafirlerin refah iÅŸinde diyar diyar dolaÅŸmalarÄ± sakÄ±n seni aldatmasÄ±n.

197. (OnlarÄ±n bu refahÄ±) az bir yararlanmadÄ±r. Sonra onlarÄ±n barÄ±naÄŸÄ± cehennemdir. Ne kÄŸtÄ± bir yataktÄ±r orasÄ±.

198. Fakat Rablerine karÅŸÄ± gelmekten sakÄ±nanlar iÅŸin, Allah katÄ±ndan bir konaklama yeri olarak, iÅŸinde ebedi kalacaklarÄ±, iÅŸinden Ä±rmaklar akan cennetler vardÄ±r. Allah katÄ±nda olan ÅŸeyler iyiler iÅŸin daha hayÄ±rlÄ±dÄ±r.

199. Kitap ehlinde ÅŸyleleri var ki, Allah'a, size indirilene ve kendilerine indirilene, Allah'a derinden saygÄ± duyarak inanÄ±rlar. Allah'Ä±n ÅŸyetlerini az bir deÄŸere satmazlar. Onlar var ya, iÅŸte onlarÄ±n, Rableri katÄ±nda mÄ±kafatlarÄ± vardÄ±r. ÅŸ Å±phesiz Allah hesabÄ± ÅŸabuk gÄŸrendir.

200. Ey iman edenler! Sabredin. SabÄ±r yarÄ±ÅŸÄ±nda dÄ±ÅŸmanlarÄ±nÄ±zÄ± geÄŸin. (Cihat iÅŸin) hazÄ±rlÄ±klÄ± ve uyanÄ±k olun ve Allah'a karÅŸÄ± gelmekten sakÄ±nÄ±n ki kurtuluÅŸa eresiniz.